

תת"ע 4055/06/19 - מדינת ישראל נגד סטניסלב קושצ'ייב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4055-06-19 מדינת ישראל נ' סטניסלב קושצ'ייב
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בר און

המאשימה

נגד

סטניסלב קושצ'ייב

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 25.3.19, הודעת תשלום קנס בגין נסיעה שלא בכביש (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 33(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: " זה נכון, גם אמרתי לשוטר שאני יודע שעשיתי עבירה, אבל זו הייתה עבירה כדי למנוע תאונה. זה כביש שמתקצר מ- 3 ל- 2, בן אדם מבוגר לא שם לב הוציא אותי לשול. צפרתי לו, הוא לא ראה אותי. אני לא הבנתי מה הוא רשם, ביקשתי שיתרגם לי מה שהוא רשום, ואז הוא רשם שאני מסרב לחתום".

ביום 18.11.19, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ב רביד דניסמן, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 25.3.19, בסמוך לשעה 13:09, נהג הנאשם ברכב בנתיב הימני בכביש שירות המקביל לכביש 4, לכיוון אוניברסיטת בר אילן ובהגיעו בסמוך למחלף עם כביש 471, נצפה על ידי עד התביעה כאשר, בשלב בו מתמזגים שני נתיבי נסיעה, לרבות זה בו נסע הנאשם, נצמד הנאשם לרכב שנסע לפניו וגורם לו לסטות שמאלה ולבלום ובהמשך, סטה הנאשם ימינה, לעבר שול ימין ועוקף מספר כלי רכב שנסעו לפניו, עד שהשוטר הורה לו לעצור את רכבו.

העד הסביר לנאשם את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "הוא הוציא אותי מהנתיב" ולאחר שהעד הסביר לו כי יכול היה להאט ולהשתלב מאחורי הרכב האמור, אמר הנאשם "אתה צודק" ובהמשך טען "לא ירדתי לשוליים לגמרי".

בחקירתו הנגדית, מסר העד כי הנאשם נצמד מימין לרכב שנסע לשמאלו, הגיע במקביל אליו, גרם לו לבלום ולסטות שמאלה ואז סטה ימינה לשול ועקף שני כלי רכב, כל זאת, כאשר יכול היה לבלום ולחזור לנתיב, אם אכן הרכב הנוסף מנע ממנו להמשיך בנתיבו.

עוד מסר העד, כי הנאשם צריך היה לשמור מרחק מהרכב שלפניו ולהבחין בכך שמספר הנתיבים מצטמצם.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור וכאשר הנתיבים התמזגו, הרכב לשמאלו סטה לעברו ולא היה באפשרותו לבלום, בגלל רכב שנצמד אליו מאחור ולכן, נאלץ לסטות לשול, תחילה עם שני גלגלים ימניים בלבד ובהמשך, עקף וחזר לנתיבו. לטענתו, נהג כך על מנת למנוע תאונה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. יודגש, כי אין למעשה מחלוקת עובדתית בין הצדדים והנאשם מודה כי סטה לעבר שול ימין ונסע בו כברת דרך מסוימת.
2. עד התביעה הסביר בדו"ח ובמהלך חקירתו הנגדית, כיצד היה על הנאשם לנהוג, בנסיבות המקרה ועדותו הייתה עניינית ועשתה עלי רושם אמין.
3. גרסת הנאשם, מאידך, לא עשתה רושם אמין. הנאשם טען כי נאלץ לסטות לשול, אך לא שוכנעתי כי כך היו פני הדברים ועדיפה בעיני גרסת העד, לפיה, יכול היה הנאשם להאט מהירות נסיעתו ולאפשר לרכב משמאלו, להשתלב לפניו, במיזוג הנתיבים. נראה כי הנאשם בחר לנהוג באופן בריוני, לא להאט ולא לאפשר השתלבות של רכב נוסף וכמו כן, בחר לעקוף כלי רכב, דרך שול ימין.
4. הנאשם לא הסביר מדוע לא התאים אופן נהיגתו להתמזגות הנתיבים, מבעוד מועד ומשמצא עצמו במקביל לרכב נוסף, גרם לו לסטות שמאלה ולבלום.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפניי במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ' כסלו תש"פ, 18 דצמבר 2019, במעמד הצדדים